

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

12. An qui dixit audivisse in tali Monasterio peccatum grave, frangat
Sigillum, etiam si non nomet pœnitentem? Et docetur non solum esse
peccatum sed contra Sigillum, si Confessarius dicat in tali ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. XIII.

An Superior, à quo petitur potestas absolvendi à re-
servatis, teneatur ad sigillum?

Et advertitur Superiores eo sigillo obligari, quando
aliquis habens casum reservatum eum illi explicat, à
quo recepta penitentia remittitur ad inferiorem pro
absolutione Sacramentali.

Et an inferior petens veniam absolvendi à casu refer-
vato, nullo modo possit personam aperire, vel ca-
sum ita explicare, ut ea venire possit in notitiam
Superioris, nec Superior potest curiose interrogare,
nec inquirere cum periculo veniendi in notitiam
personae; & inferior etiam ad id tenetur, licet Supe-
rior veniam non concedat: Ex part. 5. tractat. 11.
Resolut. 12.

§. 1. **N**egatiuè respondet Vasq. in 3. tom. 4. q. 93.
art. 4. dub. 2. n. 13. & Hurtado de Sacram.
disp. 12. de panit. diffic. 3. vbi sic ait: Item ob eandem
rationem dicendum est de Superiore, à quo Confes-
sarius ex licentia penitentis petit facultatem pro pec-
cato reservato penitentis, non teneri sigillo confes-
sionis, quia scilicet tunc Superior non accipit notitiam
peccati ex confessione sacramentali, sed ex narratione
non sacramentali penitentis; teneri strictè immo se-
creto naturali iustitiae, cum ei sit dictum causa hone-
stissima boni spiritualis penitentis. Et ideo Tanner.
docet Superiorem in supradicto casu teneri inuolabi-
li secreto, non autem sigillo sacramentali.

2. Sed hæc opinio est protus reprobanda, & ideo
affirmatiuam sententiam tenet Coninck de Sacram.
disp. 9. dub. 3. n. 39. Faustus de panit. l. 7. q. 32. Pitigian-
nus in sent. 4. t. 2. disp. 21. q. 2. art. 5. Megala in 1. p. l. 1.
c. 16. n. 4. Fagundez pr. 2. lib. 6. c. 6. n. 2. Ont. phr. episc.
de sigillo. scilicet. 3. q. 9. v. i. dub. 6. Malderus tract. de sigillo
c. 13. Suarez in 3. p. tom. 4. disp. 3. sect. 4. num. 3. Hen-
riquez lib. 3. de panit. c. 20. n. 1. Villalobos in sum. t. 1.
tr. 9. diffic. 7. 2. n. 7. & alij. Et ratio est, quia, moraliter
loquendo, Superior intelligitur vna persona cum Cō-
fessario in ordine ad impediendam absolutionem pec-
nitenti. Cum ergo Confessarius teneatur sigillo,
eodem etiam tenebitur Superior Prælati. Præterea,
quia hic intelligitur intervenire in ipsa confessione
sacramentali; ergo ligabitur sigillo. Et ideo Grana-
do de Sacram. in 3. p. contr. 7. tr. 11. disp. 4. n. 1. sic ait: Cer-
tissimum est ad sigillum teneri Confessarium, quia
minister est Sacramenti, & ad illum reuocatur Supe-
rior, quando ab illo petitur potestas absolvendi à ca-
su reservato, tunc enim aliquo modo pertinet ad Sa-
cramentum confessionis ea notitia peccati, quæ Su-
periori tribuitur, ac proinde ad illum etiam extendi-
tur obligatio sigilli. Ita ille. Nec desinam etiam hic
apponere verba Ioan. Malderi tr. de sigillo, cap. 13. sic
asserentis. De Superiore, cui casus aliquis est refer-
uatus, certum est quod omnino sigillo teneatur,
quando ab eo licentia absolvendi petitur, sit enim ei
dectio vt habenti claus, & vt in foro externo de-
leget potestatem absolvendi. Itaque aditur etiam
iple vt iudex in hoc foro, & æqualiter tenetur cum
ipso Confessario. Hæc Malderus, qui citat Suarez,
quibus omnibus adde Præpositum in 3. p. q. 11. de
sacro sigillo. dub. 2. num. 23. vbi ita asserit: Adverte
Superiorem eo sigillo obligari, quando aliquis ha-
bens casum reservatum, eum illi explicat, à quo re-
cepta penitentia remittitur ad inferiorem pro abso-
lutione sacramentali. Obligatur etiam quando post
confessionem inferiori institutam aditur pro casu re-
servato, quia huiusmodi explicationes censentur
ad confessionem sacramentalem pertinere, vel tan-
quam

RESOL. XII.

An qui dixit auduisse in tali Monasterio peccatum
grauis, frangat sigillum, etiam si non nominet pe-
nitentem?

Et docetur non solum esse peccatum, sed contra sigil-
lum, si Confessarius dicat in tali Civitate talia &
talisa peccata committi solent.

Et quid, si tantum generaliter dicat grauiora peccata
committi? Ex part. 5. tract. 11. Ref. 35.

§. 1. **R**espondeo affirmatiuè cum Villalobos in
summa. tom. 1. tra. 8. q. 9. difficut. 73. num. 5.
vbi sic ait: Digo que es licito al Confessor dezir:
Oí tal pecado en la confession sin nombrar persona,
como se haze con tal advertencia que no se pueda
venir en conocimiento della, y porque por este cami-
no no se haze odiosa la confession. Mas ha se mucho
de advertir, que no se diga esto sin necesidad, y
grand utilidad, mayormente estando delante muchos,
y dene guardarse que no se offenda la comunidad
donde está aquella persona, como si dize, que oyo à
algun Religioso tal, o tal pecado, y en especial nom-
brando la Religion de donde era, que este es pecado
contra el sigillo, como dize Suar. y Ledesma. Ita
ille. Vide etiam Hurtadum disp. 12. de panit. diffic. 4.
vbi etiam existimat esse contra sigillum Confessari-
um infamare civitatem alicuius generis peccati,
quod ex sola confessione noquit, quando ipsi ciues in
particulari etiam penitentes aliquo modo afficiuntur
infamia illa: quod facile contingit, quando civitas
non est ampla, & penitentes sunt aliquo modo sus-
pecti, quia tunc ex revelatione illa euenit peniten-
tibus alicuius infamia, ob quam confessio sit illis
odiosa, & ab ea retrahuntur, & ideo Kellisonius to. 2.
in 3. part. q. 5. artic. 1. dub. 5. docet non solum esse pec-
catum, sed etiam contra sigillum, si Confessarius
dicat, in tali civitate tale & talia peccata committi
solent, nisi hoc sit aliunde notum. Vide etiam Val-
quez in 3. part. tom. 4. quæst. 93. art. 4. dub. 3. Megalam
in 1. part. lib. 1. cap. 16. num. 11. Fagundez prac. 2. lib. 6.
cap. 4. num. 2. Faustum me citantem de panit. lib. 7.
quæst. 4. 1. & Malderum tract. de sigillo, cap. 12. vbi do-
cet, non licere Confessario dicere, quod in loco vbi
Confessiones audiuit, grauiora sunt peccata nam etiam
hoc redundat in grauiamen istius communicitatis, &
posset confessionem reddere odiosam, præsertim in
communitate non adeo magna. Ita ille, qui etiam ad-
dit eum qui dicit in Ordine tali Religiosorum hoc, vel
illud peccatum fuisse admissum, quod ex sola confes-
sione noverit, grauius peccare, quamuis non possit
puniti pena ordinaria inflicta contra fractores sigilli.

Super hoc
causam infra
in Ref. 33. §.
vlt. vlt. Se-
ptimo.